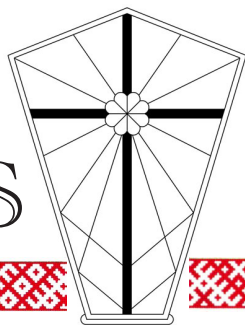

DRAUDZES

VĒSTIS

The Melbourne Latvian Evangelical Lutheran Congregation of the Holy Cross – ABN 40 146 672 407 – Print Post Approved PP 339549/00039

Draudzes Vēstis Nr. 6

2015. g. aprīlis, maijs, jūnijs

„Šis ir Mans mīļais Dēls, pie kura Man labs prāts; To jums būs klausīt.“ (Mt. 17:5)

Jēzū Kristū, mīļotie!

Paldies Dievam par vēl vienām mūsu dzīves un ticības **LIELAJĀM DIE-
NĀM, – LIELĀS PIEKTDIENAS UN KRISTUS AUGŠĀMCELŠANĀS
DIENAS DĀVANĀM!**

Mēs, – Kristus sekotāji dzīvojam ikdienas Kristus Augšāmcelšanās gaismā!
Kristus reiz par visām reizēm ar savām asinīm, ko Viņš izlēja par mūsu grēkiem
pie krusta Golgatā, mums ir dāvinājis *visas lietas*.

LIELDIENAS nav tikai reizi gadā svinami svētki, bet mūsu dzīves saturs un spēks, kas
nāk no Kristus krusta!

Dievs mums kā Viņa bērniem un kristīgai draudzei kopumā ir devis un uzticējis uzde-
vumu, – nest Kristus gaismu un mīlestību citiem. Nevis kaut kā, – bet ticībā uz Kristu un
pateicībā par Viņa neizsakāmo mīlestību! Nevienš nav izslēgts no šī svētā mantojuma.

Lai mēs katrs varētu būt *zemes sāls un pasaules gaišums* (skat. Mt.5:13-16), uz ko Kristus
mūs aicina, mums ir nepieciešama viena lieta – **PAKLAUSĪBA!** Paklausība Dievam ir ceļa-
zīme, kas darbojas visu laiku.

Mēs taču to ļoti labi zinām un saprotam, ka bez paklausības nekas labs nenotiek, vai ne?
Tas ne vienmēr ir viegli un patīkami, bet, – svētīgi gan.

Ja Kristus nebūtu *dzēris savu biķeri*, tad mēs dzīvotu bez cerības un nāves ielejā un grēka
tumsā. Kristus **PAKLAUSĪBA:** „*Tēvs, ja Tu gribi, ņem šo biķeri no Manis, tomēr ne Mans, bet
Tavs prāts lai notiek!*“ (Lk.22:42) mums dāvinājusi visas lietas kā šajā dzīvē, – tā arī mūžībā!

Paklausība vienmēr mūs ved tuvāk Dievam un Viņa mums visiem un katram sagatavota-
jām svētībām.

Tikai uzticoties un paklausot Dievam, mēs varam saņemt visu to, ko Dievs mums Kristū
ir sagatavojis.

Dieva Vārds mūs aicina ne vien klausīties, piekrist Dieva sacītajā, bet arī praktiski **pa-
klausīt** un darīt to, ko Viņš saka! Tas ir vislabākais un gudrākais, ko mēs varam darīt! Tas
vienmēr ir *auglīgi* un svētību nesošs!

Ko un kā man darīt? Ar ko sākt? Vienkārši, – klausī Dievu un **paklausī** Viņam! Kristus saviem sekotājiem skaidri saka: „*ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles*“ (Jņ.14:15). Dievs no mums neko sarežģītu vai neiespējamu neprasa: tikai vienu, – uzticieties Man!

„**Šis ir Mans mīļais Dēls, pie kura Man labs prāts; To jums būs klausīt!**“ Skaties vienmēr uz Kristu un klausī Viņu! Kristus ir.

Ja Dievs tā saka, tad uzticieties Viņam līdz galam, jo Viņš ir uzticams vienmēr! Tikai **paklausot** – par to mēs varam (kārtējo reizi!) pārliecināties.

Mēs kādreiz vai visbiežāk aizbildināmies: „Es to nevaru paveikt, man nav spēka.“ Dievs to labi zina, bet Viņš saka: „*Tu vari visu Manā spēkā.*“ (Fil.4:13)

Mēs sakām: „Man nav pietiekami stipras ticības.“

Dievs to arī labi zina, bet Viņš saka: „*Es esmu katram piešķīris savu ticības mēru.*“ (Rm.12:3)

Lai pateicība mūsu Debesu Tēvam, Kurš mums dod vislabāko, kas vien ir iespējams: Savu mīļo Dēlu – mūsu Kungu un Glābēju Jēzu Kristu, Kurā ir *visa pilnība*, un Kurš vienmēr mums ir līdzās un sniedz savu glābjošo roku!

Lai mēs īstā ticībā, – uzticīgā paklausībā Kristum un Dieva mīlestības gaismā dzīvojam ikdienas līdz mūsu **LIELAJAI DIENAI!**

Sirsnībā

māc. Dainis

VEICINĀT VALDES KOMUNIKĀCIJU AR DRAUDZI

Kad mūsu vecāki un vecvecāki ieradās Austrālijā, tie pulcējās lielākajos centros, lai atsāktu sabiedrisko un kristīgo sadzīvi. Kristīgā sadzīve Melburnā sākās ar četrām draudzēm – trijām luterāņu un ar vienu katoļu draudzi.

Ir pagājuši jau 68 gadi, un mūsu vidē vēl ir atrodama latviska kristīga sadzīve, par ko gādā Melburnas Latviešu evaņģēliski luteriskā draudze savā dievnamā un kristīgi apglabā aizgājēju kapu kalniņos Fauknera kapsētā. Mums jāpasakās Debesu tēvam, ka mums ir palicis savs latviskais kodols, kas turpina darboties organizācijās, kas dibinātas agrajos piecdesmitajos gados.

Arī sadzīves laukā daudz kas ir mainījies. It sevišķi maiņas redzamas mūsu ikdienas savstarpējā sazināšanās veidā. Piemēram, arvien mazāk lietojam parasto pastu, biežāk izmantojam e-pastu vai *Skype*. Šādi komunikācijas veidi ir mums visiem pieejami bez maksas, un daudziem draudzes locekļiem tie jau atrodami uz datora vai uz mobilā telefona kabatā. Valde ir ņēmusi šādu komunikācijas veidu vērā un nolēmusi piedāvāt draudzes locekļiem izvēli – kādā formātā vēlas saņemt Vēstis: vai tas būtu pa e-pastu, vai – kā līdz šim – ar parasto pastu. Lai uzzinātu jūsu izvēli, pie vēstīm pievienojam aptaujas lapu no draudzes biedrziņa Pētera Saulīša, par jūsu e-pasta adreses pieejamību un vēl citu informāciju, tā papildinot draudzes datu bāzi.

Ar prieku ziņoju, ka valde apstiprinājusi kalendāru 2015. gadam, kur varat redzēt vairākus jaunumus, piemēram, šogad ir paredzēti trīs sprediķi angļu valodā, Lāčplēšu dienas dievkalpojums ar Daugavas vanagu saimi. Draudzes Dārza svētkus ar Latviešu Ciema vadības atļauju turpmāk noturēsim ciemā, un Draudzes gada svētkus turpmāk noturēsim baznīcas zālē.

Kuplināsim savstarpējo sazināšanos, satikšanos un domu apmaiņu pēc dievkalpojumiem pie kafijas galda baznīcas zālē. Visi mīļi aicināti!

Sirsnībā un draudzībā,

Kārlis Kasparsons

IMPROVING COMMUNICATION WITH OUR CONGREGATION

Our parents and grandparents who migrated from war torn Europe eventually settled mainly in the Capital cities. Melbourne having a large number of Latvians started up with four congregations – three Lutheran and one Catholic.

Today, after 68 years, a single united congregation remains – the Melbourne Latvian Evangelical Lutheran Congregation. Our Congregation inherited The Holy Cross Church and three burial locations at Fawkner Cemetery. Both The Holy Cross Church and the cemetery plots at Fawkner need looking after.

Both infrastructures need ongoing maintenance. This has placed great responsibility on the Committee to find members with trade backgrounds to manage our church and cemetery maintenance work. Because our database does not contain the information we do not know how many members are with a trade background. To update and extend our database the Registrar, Peter Saulitis has prepared a questionnaire attached to this newsletter to update and enlarge our database. Whenever the need arises to communicating with our membership it would greatly help to have not only member's postal address but also the e-mail address. The e-mail address would enable us to broadcast information such as sending out the Congregations quarterly Newsletter. Sending it as an attachment would not only be fast but also cost effective.

I would like to take this opportunity to bring to your attention that the Congregation's calendar for 2015 contains three church services that will have sermons delivered in English by pastors from interstate. I also would like to point out that our annual fundraising event, the Church Garden Festival will be held on 26 April, commencing at 11.00 am at the Latvian Village, 60 Fraser Cres. Wantirna South. For full details please contact Ginta Pindard on 9807 1904.

If you have questions or suggestions how to improve communication with the Congregation or about any other matter please contact me via my e-mail kkaspars@bigpond.net.au

I look forward to meeting everyone at the Church Garden Festival!

Karlis Kaspars,

Committee Chairman

==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==

INFORMĀCIJA!

Mācītāja kancelejas stundas Sv. Krusta baznīcā

Trešdienās no plkst. 12.00 – 14.00,
vai arī citā laikā, vienojoties ar mācītāju.

Bībeles studijas Baznīcas zālē
Katra mēneša pēdējā svētdienā plkst. 12.00

„APUSTUĻA PĀVILA VĒSTULE GALATIEŠIEM“

Iesvētes mācības
Katra mēneša 1. un 3. svētdienā plkst. 12.00

Bībeles studijas Latviešu ciemā
Katra mēneša otrajā ceturtdienā plkst.14.00

==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==

PĀRMAIŅAS DRAUDZES DZĪVĒ

Kristīti

30.11.2014. **Estere Alvīne Žubeckis**

Vecāki: Roberts un Eleonora Žubecki

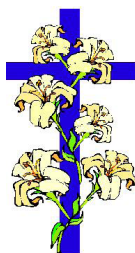
21.12.2014. **Emīlija Sidney Whyte**

Vecāki: James un Amanda Whyte

„Lūk, bērni ir Tā Kunga dāvana, un bērnu svētība mums ir Viņa atlīdzība.“ (Ps 127:3)

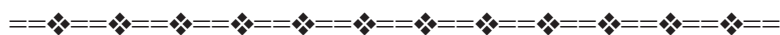
* * *

Mūžībā aizgājuši

Olga Streistermane	7.07.1923. – 16.02.2014.
Viktors Paegle	29.11.1931. – 29.12.2014.
Volfgangs Gross	21.06.1927. – 2.01.2015.
Laimonis Kikuts	17.12.1926. – 10.01.2015.
Staņislavs Dzenis	22.05.1925. – 28.01.2015.
Mirdza Ininberga	5.08.1915. – 16.02.2015.
Jānis Kondarovskis	13.05.1922. – 28.02.2015.
Irēne Ezergaile	12.07.1921. – 21.03.2015.
Raimonds Kukevics	18.03.1924. – 23.03.2015.

„Es Esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.“ (Jņ.14:6)

BAZNĪCAS UN PAGALMA TĪRĪŠANAS DEŽŪRAS

ROSTER OF CHURCH UPKEEP FOR 2015

Mēnesis	Baznīcā	Pagalmā
Janvāris – January	Baznīcas valde	Baznīcas valde
Februāris – February	Deju kopa „Ritenītis“	Deju kopa „Ritenītis“
Marts – March	Deju kopa „Sprīdītis“	Deju kopa „Sprīdītis“
Aprīlis – April	Bērnudārzs „Daina“	Bērnudārzs „Daina“
Maijs – May	Deju kopa „Ritenītis“	Deju kopa „Ritenītis“
Jūnijs – June	Deju kopa „5. Ritenis“	Deju kopa „5. Ritenis“
Jūlijs – July	Deju kopa „Sprīdītis“	Deju kopa „Sprīdītis“
Augusts – August	Bērnudārzs „Daina“	Bērnudārzs „Daina“
Septembris – September	Deju kopa „Ritenītis“	Deju kopa „Ritenītis“
Oktobris – October	BAZNĪCAS TĪRĪŠANAS TALKA 31. oktobrī – 31 October	BAZNĪCAS TĪRĪŠANAS TALKA 31. oktobrī – 31 October
Novembris – November	Deju kopa „Ritenītis“	Deju kopa „Ritenītis“
Decembris – December	Deju kopa „5. Ritenis“	Deju kopa „5. Ritenis“

Piezīmes:

1. Tīrīšanas darba uzdevumi, dežurantiem un talciniekiem, ir atrodami baznīcas mājas lapā www.svetakrustadraudze.org.au
2. Baznīcas tīrīšanas TALKĀ – **31. oktobrī** visi aicināti piedalīties!
3. Tuvāka informācija dabūjama no Kārļa Kasparsona 0411 119 848

DRAUDZES NODEVAS UN ZIEDOJUMI / DUES AND DONATIONS

Draudzes nodevas / Dues

Pilna samaksa / Full – \$150,00

Pensionāriem un studentiem / Pensioners and students – \$90,00

Maksāšanas iespējamie veidi:

* Kasierim – Andrim Atvaram, nosūtot čekus pa pastu, rakstot tos uz
„Melbourne Latvian Ev. Lut. Congregation“ vārda;

* Baznīcā – Mārtiņam Biršam;

* Ciemā – Aivaram Saulītim.

* Elektroniski, pārsūtot naudu kontam: **BSB:** 704 723
Account number: 07258-03-01
Reference: Jūsu vārds, uzvārds (*Ļoti svarīgi*)

Kāpēc ziedot?

Draudzes budžets tiek sastādīts no paredzētiem izdevumiem un ienākumiem. Ideāli būtu, ja katru gadu sastādītais budžets nobalansētu – ienākumi sedz izdevumus. Diemžēl, pēdējos gados tas tā nav bijis. Esam seguši budžetā iztrūkumu no rezervēm. Mēģināsim rezerves nedeldēt un iztrūkumu saziēdot.

Katrs ziedojums, pat mazākais, daudz palīdz un tiek novērtēts.

Ziedojiet vienam vai vairākiem mērķiem! Jūsu izvēle:

1. Draudzes vispārējām vajadzībām;
2. Svētā Krusta baznīcas remontam;
3. Svētā Krusta kapsētas uzturēšanai/apkopšanai;
4. „Draudzes Vēstis“ izdošanai;
5. Garīgās aprūpes atbalstam.

Kvīts

Kvīts par samaksāto draudzes nodevu tiks nosūtīts pēc pieprasījuma. Lūdzu, pievienojiet adresētu aplokšni ar pastmarku.

Payment options:

* Post payments to the treasurer, cheques payable to „Melbourne Latvian Ev. Lut. Congregation“

* After church services to Mr. Martin Biršs;

* Latvian retirement village to Mr. Aivars Saulītis.

* Electronic bank transfer to: **BSB:** 704 723
Account number: 07258-03-01
Reference: Your name and initials (*Vital information*)

Why donate?

The congregation's budget has an income/expenditure format and ideally it should balance. Unfortunately that has not been so these last few years and we have had to draw on our capital reserves. Your donation, no matter how small or large, helps and is greatly appreciated.

You can donate to any or all of the following accounts:

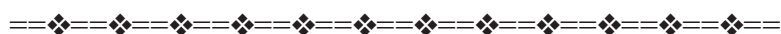
1. General donation;
2. Church maintenance;
3. Cemetery maintenance;
4. „Draudzes Vēstis“ publication
5. Support of pastoral care.

Receipts

Receipts will only be issued upon request. Please enclose a self addressed stamped envelope with your payments.

DIEVKALPOJUMU DEŽŪRAS

Datums	Draudzes vecākie kalpo	Apsveicēji	Pie skaņu pastiprinātāja	Altāri pušķo	Virtuvē
Aprīlis					
3.	D. Stils	I. Brants	J. Kārkliņš	***	***
3.	M. Biršs – Futskrejā Sv. Mateja baznīcā				
5.	M. Biršs		J. Kārkliņš	A. Kučere	***
5. (angļu valodā)	M. Biršs		J. Kārkliņš	***	***
5.	Latviešu ciemā				
12.	D. Stils		M. Biršs	K. Nemīro	K. Nemīro
19.	M. Biršs	Z. Ādamsone	T. Pindard	E. Latiša	G. Pindard
19.	Latviešu ciemā				
26.	Dārza svētki Latviešu ciemā				
Maijs					
3.	D. Stils	J. & M. Ozoli	J. Ozols	M. Ozols	
3.	Latviešu ciemā				
10.	M. Biršs	I. Brants	E. Ārītis	I. Ārīte	I. Ārīte
17.	D. Stils		J. Kārkliņš	M. Kūlnieks	I. Žubecka
17.	Latviešu ciemā				
24	M. Biršs		J. Kārkliņš	E. Latiša	K. Nemiro
31.	D. Stils	Z. Adamsone	T. Pindard	S. Freiverta	S. Freiverta
Jūnijs					
7.	M. Biršs	J. & M. Ozoli	J. Ozols	M. Ozols	
7.	Latviešu ciemā				
14.	D. Stils	I. Brants	J. Kārkliņš	A. Bērziņa	
21.	M. Biršs	Z. Ādamsone	T. Pindard	G. Pindard	G. Pindard
21.	Latviešu ciemā				
28.	D. Stils	I. Ārīte	E. Ārītis	I. Ārīte	I. Ārīte
Jūlijs					
5.	M. Biršs	J. & M. Ozoli	J. Ozols	M. Ozols	
5.	Latviešu ciemā				
12.	D. Stils	I. Brants	J. Kārkliņš		
19.	M. Biršs		D. Stils	E. Latiša	
19.	Latviešu ciemā				
26.	D. Stils	Z. Ādamsone	T. Pindard	G. Pindard	G. Pindard

DRAUDZES GARĪGĀ APRŪPE

„Ikviens mūsu starpā lai dzīvo par patiku savam tuvākajam, viņam par labu, lai to celtu.“ (Rom. 15:2)

Mīlie draudzes locekļi!

Mēs esam tik dažādi, un dažādas ir mūsu vajadzības.

Mūsu draudzē arvien vairāk un vairāk ir draudzes locekļi, kuri vairs nespēj un nespēs apmeklēt dievkalpojumus un citus draudzes rīkotos sarīkojumus sava lielā vecuma, slimību un citu iemeslu dēļ. Šis skaits ir pietiekami liels un acīmredzami kļūs arvien lielāks.

Ne visiem **mūsu** draudzes gados vecākiem ticības brāļiem un māsām ir vai būs iespēja dzīvot un pavadīt *dzīves rudenī* latviešu vidū – Melburnas Latviešu ciemā.

Tomēr vairāki **mūsu** draudzes locekļi dzīvo citos veco ļaužu aprūpes namos vai arī savās mājās.

Zinu, ka vairāki tuvinieki, radi, draugi un **mūsu** draudzes locekļi viņus apciemo, bet ir arī cilvēki, kuriem būtu nepieciešami biežāki apmeklējumi. Runa vairāk iet par **mūsu** draudzes vieniniekiem, kuri dzīvo vieni paši dažādās vietās un dažādos apstākļos.

Daži ar nepacietību gaida nākošo reizi, kad kāds no *savējiem* – draudzes locekļiem viņus apmeklētu. Daudziem no **mūsu** vecākā gadu gājuma cilvēkiem ir bērni un mazbērni, tomēr viņiem ir nepieciešama arī draudzes (ne tikai mācītāja!) uzmanība, apmeklējumi, atbalsts, aizlūgšanas un vienkārši – klātbūtne!

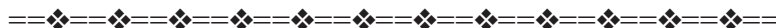
Vecākiem cilvēkiem, slimniekiem vai cilvēkiem ar dažādām speciālām vajadzībām ir nepieciešams tā saucamais *lēnais laiks*, kad viņi tiek uzklausi, atbalstīti un iedrošināti. Esmu jautājis cilvēkiem, kurus apmeklēju dažādās vietās: *Vai viņi labprāt gribētu, ka arī kāds no draudzes viņus apciemotu?* Un noskaidroju, ka lielākā daļa būtu ļoti priecīgi, ja draudzes locekļi viņus apmeklētu!

Es personīgi (tāpat kā draudzes valde) būtu pateicīgs un priecīgs, ja jums **būtu uz sirds** un jūs varētu atrast laiku reizēm apciemot **mūsu** sirsmos, vientuļos un slimos draudzes locekļus.

Lūdzu piesakieties/sazinieties ar draudzes mācītāju vai valdes locekļiem!

Ja arī jūs ziniet kādu, kuram būtu vajadzīga aprūpe un garīgais atbalsts, lūdzu, dodiet ziņu!

Draudzes mācītājs Dainis

VĒSTIS

Piedāvājam izvēli!!

Ja turpmāk vēlaties tās saņemt pa e-pastu, tad ar savu e-pastu paziņojiet Pēterim Saulītim:

psaulitis@hotmail.com

Ja turpmāk vēlaties tās saņemt pa parasto pastu ciemā vai baznīcā, tad rakstiski par to ziņojiet Pēterim Saulītim!

Please let us know!!

If you prefer to receive the newsletter electronically, forward your e-mail to Peter Saulitis:

psaulitis@hotmail.com

If you choose to pick up your copy from Church or from the Latvian Village, please let Peter Saulitis know via a letter.

PRĀVESTS GUNĀRS LAZDIŅŠ NO ASV MELBURNĀ

Prāvests Gunārs Lazdiņš, patreizējais Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBA) pārvaldes priekšnieks un Indianapolises latviešu draudzes mācītājs š.g. janvārī bija Austrālijā un kā mācītājs piedalījās Annas Ziedares Vasaras vidusskolā.

Esam ļoti priecīgi un pateicīgi, ka viņam arī bija iespējams piedalīties dievkalpojumos Melburnā svētdien, **18. janvārī**, Svētā Krusta baznīcā un pēc tam Latviešu Ciemā.

Dievkalpojumam ciemā, ar prāvesta saistošo svētrunu, sekoja kafijas galds, kur prāvests neformālā veidā pastāstīja par sevi un savu dzīvi.

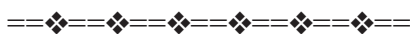
Dzimis Venecuēlā latviešu ģimenē, kur mājas valoda bija latviešu, taču formālā izglītība, ieskaitot teoloģijas studijas, notika spāņu valodā. Kad uzsāka darbu latviešu draudzē ar latviešu valodu vēl šad tad sanāca kādas kļūmītes, kā piemēru viņš minēja Ģimenes dienu, kad gribēja sveikt mātes – tā mīļi – kā māmiņas, bet tanī vietā sveica viņas, kā *mātītes*, ar tikpat lielu mīlestību un dodot draudzei par ko pasmieties.

Savās skolas gaitās biju nedaudz mācījusies spāņu valodu un pārsteidzu prāvestu, noskaitot viņam pantiņu spāņu valodā, kas man no tā laika bija palicis atmiņā.

Paldies prāvestam Lazdiņam par apmeklējumu, par svētrunu, savas dzīves un ASV latviešu draudžu gaitu stāstījumu. Tas mums visiem Latviešu ciema iedzīvotājiem deva lielu prieku un vienreizīgu baudu!

Eva Brennere

Ciema iedzīvotāja

SARUNA AR PRĀVESTU GUNĀRU LAZDIŅU (ASV)

Janvāra sākumu Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBA) pārvaldes priekšnieks prāvests Gunārs Lazdiņš pavadīja Annas Ziedares Vasaras vidusskolā ne tikai vadot ticības mācības stundas, bet arī pavadot šīs divas nedēļas kopā ar jauniešiem, iepazīstoties ar viņiem. Melburnā, Svētā Krusta baznīcā un Melburnas Latviešu ciemā viņš viesojās 18. janvārī. 19. janvārī prāvests laipni piekrita sarunai; piedāvāju fragmentus no tās „Draudzes Vēstis” lasītājiem.

Ilze Nāgela: Esi mācītājs/prāvests Indianapolises draudzē? Cik ilgi jau?

Gunārs Lazdiņš: Indianapolises draudzē kā mācītājs esmu 23 gadus, bet amatā jau 36 gadus. Kopš 1994. gada, kad pārvācāties no Sanfrancisko, esmu Indianapolises draudzē. Apmēram 12 gadus esmu apgabala prāvests. Kopš pagājušā gada oktobra mēneša mani iecēla kā LELBA priekšnieku Laumas Zušēvicas vietā.

IN: Apsveicu ar jaunu darbu!

GL: Paldies, darbi nāk klāt un atbildības arī. Ar sajūsmu, dedzību un Dieva palīgu cerams, ka tie darbi tiks izdarīti un, kā jau es to minēju savā sinodes ievēlēšanas uzrunā, tas darbs nav tikai mans, tas ir darbs arī visiem. Katram draudzē jānāk talkā un jānāk palīgā, jo neviens amats nav tāds, kur tu viens pats to visu dari; vajag visus tos rūķīšus – palīgus, lai tas tiešām veidotu to fināla produktu.

IN: Pastāsti par savu draudzi? Cik liela?

GL: Draudzē ir apmēram 220 draudzes locekļi. Caurmērs dievkalpojumos katru svētdienu ir no 30 līdz 45; dievkalpojums katru svētdienu ir ar dievgaldu. Izņēmumi tikai tajos gadījumos, ja es neesmu tur klāt un kāds lajs to pārņem. Izņēmums tagad ir arī viena svētdiena, kas veltīta dievkalpojumam angļu valodā. Tam ir savs nolūks, jo mūsu valdes locekļi ir izpētījuši statistiskus skaitļus un sastāvu, un mēs esam atraduši, ka apmēram 40% no mūsu draudzes locekļiem ir kaut kādā veidā iesaistīti ar cilvēkiem, kas nerunā latviešu valodā: vai sieva, vai bērni, vai citi ģimenē, un tas mūs vienkārši uzrunāja.

Piemēram man, mana sieva neprot latviešu valodu, bet viņa nāk, cik vien reizes ar mani var būt, bet viņa arī grib saņemt drusku no tā, ko mēs dodam baznīcā. Angļu valodas dievkalpojums dod viņai to iespēju būt daļai no draudzes. Tā ir viena lieta, par ko mēs ļoti esam domājuši un rūpējušies jau ilgiem gadiem. Indianapolises draudze tādā ziņā ir ļoti atsaucīga bijusi.

Otra lieta ir sastāvs mūsu draudzē – mums ir labs kodols vidējā paaudze. Ko nozīmē sastāvs? Tās ir

ģimenes, un tas dod lielu, lielu spēku draudzei. Esam darījuši tādu galējību, kā pārdevuši mūsu baznīcu un irējam telpas. Mums bija tāds krustceļš – krīze, un mums vajadzēja izlemt: vai mēs gribam draudzi, vai paturēt īpašumu – namu.

IN: Vai baznīcai ārpus Latvijas ir arī uzdevums saglabāt latviešu valodu?

GL: Saprotais. Jā, tā pilnīgi ir, jo to mēs saredzam arī mūsu deklarācijās, to saredzam arī mūsu iecerēs un to mēs saredzam arī pie tā, kā mēs paši darbojamies. Ar to es domāju arī mūsu jaunatni – cik svarīgi viņiem ir tā valoda un kādā veidā to var attīstīt arī nākotnē. Es domāju, ka latviešu valoda vēl ilgu, ilgu laiku būs, pirms mēs varētu domāt par tās maiņu.

Arhibīskaps Lūsis mūs savā laikā mudināja: lūdzu, nepadoties asimilācijai. Un saprotais, ir cilvēki, un viņa pravietiskais aicinājums piepildījās, un mēs paši esam liecinieki pašiem latviešiem, cik spēcīga ir bijusi tā vēlme paturēt to valodu, to apliecinot ar mūsu nacionālismu un patriotismu – esam jau trešā paaudze.

IN: Kāda proporcija dievkalpojumu Amerikas latviešu baznīcās notiek angļu valodā?

GL: 90% ir latviešu valodā un 10% ir angļu valodā, un tie angļu valodas dievkalpojumi nav atvietojušies latviešu valodai, bet tas ir vienkārši palīdzot ģimenēm, kur ir jauktās laulības, kā arī viņus mudināt vai aicināt un tanī pašā reizē vērtēt tās latviešu tradīciju dievkalpojumus.

IN: Kāpēc kļuvi par mācītāju?

GL: Saprotais, ka 18-19 gadu vecumā jauneklis, kas pabeidzis vidusskolu un grib iet mācīties universitātē, vēlas kļūt par tādu, kas varētu iegūt daudz naudas un līdzekļus, un es domāju, ka tā ir jaunieša vēlēšanās. Bet mans audžumācītājs un mentors Alfrēds Gulbis tanī laikā kaut kā caur visiem tiem gadiem saredzēja tādu speciālu interesi uz mani un vienmēr jautāja, vai es nevēlētos kļūt par mācītāju. Saprotais, ka 18, 19 gadīgs jauneklis tā paskatās – nu tas ir pēdējais, ko Tu vari man jautāt vispār... Nu ko es svētais tagad būšu? Kas ies būt par mācītāju... Bet viņš nekad neuzdeva šo jautājumu, un tad pienāca tas laiks, kad vajadzēja konkrēti par to domāt. Viens apstāklis ir, ka mācību un studiju centri bija ārzemēs, un maniem vecākiem katrā gadījumā to nebūtu bijis iespējams samaksāt; mēs nebijām tāda ģimene, kas varētu to vispār atļauties.

„Nerūpējies, Gunār, luterāņu federācijai ir stipendiju fondi, un mēs tev samaksāsim ceļu, mēs Tev samaksāsim studijas. Tu brauc uz Argentīnu.“ (Tanī bija saistība ar to, ka tur studijas ir spāņu valodā; es labi zināju spāņu valodu; angļu valodu nezināju, un mana latviešu valoda tur pilnīgi nebija eksistējoša.) „Tu aizbrauc uz Buenosairesu, apskaties; ja Tev patīk, paliec; ja Tev nepatīk, brauc mājās.“ Tā reakcija bija tāda: iedomājies, šis 18-19 gadus vecais jauneklis pēkšņi tiek aicināts braukt uz to lielo metropoli – Buenosairesu! Un tas jau pats par sevi ir kaut kas ļoti kārdinošs un vēl pie tam – bez vecākiem! Kā tāds Sprīdītis dodas meklēt laimi! Un tā es uzdrošinājos, sapakoju savas mantas un devos uz Buenosairesu. Sākās mācības, sākās jaunas attiecības: cilvēki, intereses, kas mani tiešām uzrunāja.

Līdz šai dienai mans pamata krusts, ko es valkāju visās vietās, arī ir tas pats Alfrēda Gulbja krusts, kurā viņš pats bija iegravējis savu vārdu un savu ordinācijas gadu; tad man vajadzēja tikai ielikt savu ordināciju, un tas bija ļoti simboliski. Tas ir tas, kas man, tiešām, deva to iespēju būt par mācītāju. Varbūt, salīdzinot ar citiem mācītājiem, kas varbūt izjut tādu dzīves Mārtiņa Luterā pārmaiņu, kad kā zibens Tev iesper, un tu pārvērties. Šinī gadījumā pārliecināties, ka Dievs lieto visdažādākos veidus, kā aicināt kādu kalpot viņa darbā. Un šis bija viens no tiem gadījumiem; ja viņš (Alfrēds Gulbis) nebūtu manā dzīvē, ja viņš nebūtu mūsu mācītājs, tad es nekad nebūtu kļuvis par mācītāju. Saprotais, viņa darbs bija arī pēc tam veicināt visu iespējamo, lai tas arī būtu latviešu mācītājs, lai gan tur visas mācības notika spāņu valodā. Mūsu saistība kā baznīcai, bija ļoti daudz saistīta ar luterāņu semināriem Argentīnā, un visās reizēs, kad es braucu atvaļinājumā no skolas uz mājām, tad viņš aicināja mani uz baznīcu piedalīties kopā ar viņu kalpot un – latviešu valodā. Tādā veidā es kļuvi par mācītāju.

* * *

IN: Biji un strādāji šovasar AZ Vasaras vidusskolā. Kā salīdzinās latviešu bērni un jaunieši Austrālijā ar Amerikas latviešu bērniem un jauniešiem?

GL: Bērni un jaunieši ir tādi paši, un salīdzināt ir ļoti grūti. Katram ir savas unikālas dotības un dāvanas. Šinī gadījumā es domāju, ka te es daudz ko piedzīvoju, ko es varbūt no bērnības laikiem atceros, kad es gāju uz nometnēm. Tas bija palicis manā atmiņā. Tas fakts, ka viss te balstās uz brīvprātīgu darbu, tā varbūt ir tā lielākā starpība starp mūsu darbu Amerikā un šeit Austrālijā; it sevišķi ar šīm nometnēm. Piemēram, no

administratīvās puses brīvprātības darbs nav tāds kā šeit; mums lielākā daļa darbinieki visi ir atalgoti: kas ir virtuvē, kas strādā aprūpē. Jauniešiem ir savas istabas, bet nav tas, ko es redzēju šeit.

Pēdējā dienā visi kā skudriņas strādāja, lai sakārtotu, iztīrītu visu no viena gala līdz otram, un neviens nepretojās, visi zināja, ka tā ir tāda rutīna, tas tā ir pieņemts un pat neiedomājas, ka varētu būt savādāk. Un tas ir, ko es atcerējos no savas bērnības nometnēs, kad mums vajadzēja to darīt.

Bet ārpus no visām tām lietām, ko jaunieši darīja tādā brīvprātībā, viņiem bija tāds gara spēks gatavoties un samērā ļoti īsā laikā – tikai divas nedēļas laika – uz šo lielisko, lielisko izlaiduma programmu. Un tur es liecinu par to, ko turpat izlaidumā apliecināja piecu bērnu kokles prezentācija – trīs no viņiem nekad mūžā nebija aiztikuši kokli, bet divu nedēļu laikā iemācījās nospēlēt *Pūt, vējiņi!* Tas ir vienreizēji skaisti. Un tad tās dāvanas, ko jaunieši izrādīja, dziedot solo, dziedot kori, spēlējot instrumentus. Sprotams, bija klāt ļoti apdāvināti mūziķi, kas viņus arī virzīja, bet vienalga, kurā vietā es ar jauniešiem atrodos, visās vietās man *mati ceļas*, kad viņi uzstājas. Šeit es gribu izcelt to, ka tā dedzība, tā sajūsma, tas prieks, kā viņi uzstājas, bija kaut kas tāds, ko es ilgu laiku nebiju redzējis.

Tā ir tā bagātība, ko mēs nevaram tā vienkārši palaist projām, un jaunieši ir tie, kas par to liecina, viņi dos mums iespējamību arī nākotni saredzēt. Viņi to dara ar prieku, viņi to dara ar degsmi.

IN: Valodas un kultūras saglabāšanas motīvi tagad ir pilnīgi citi.

GL: Jā, jaunieši varētu iet kaut kur citur; tik plaša ir austrāliešu sabiedrība. Varēja iet jebkur citur izkļaut, bet viņi atnāk vienā vidē, kura viņiem visiem ir kopīga. Dejo, ak, kāda tā dejošana! Tā bija fantastiska. Vienā vakarā bija tā saucamā dejošana pie jūras. Sešos, septiņos vakarā visi aizbraucam pie jūras, arī muzikanti ar instrumentiem līdz. Vajadzēja redzēt to reakciju no vietējiem!

Un vakarā, kad mums bija 4. klases formālās vakariņas vietējā restorānā, viņi aicina skolotājus. Mēs aizejam, un esam vienīgie viesi tanī mazajā restorānā. Ēšana bagātīga, un kad tā beidzās, sākās dziedāšana. Šis laikam ir otrais gads tanī restorānā. Pats īpašnieks stāsta, ka pirmajā gadā viņam bija bailes: nu ko šie sešpadsmitgadīgie, astoņpadsmitgadīgie sadarīs... Bet viņš bija tā sajūsmināts, ka nevarēja atteikt šogad; tādu lusti, tādu prieku! Un tad vēl muzikanti paņēma ģitāru un akordeonu un sāka dziedāt visas latviešu dziesmas. Tik skaisti skanēja, ka šķiet skanēja pa visu mazo pilsētiņu. Beigās vēl nodziedājām: *Te bij laba saiminiece*, izsaucām pavārus ārā, nolikām vidū un dziedājām; saimniekam pat asaras tecēja no prieka un aizkustinājuma. Visi tik pieklājīgi, korekti; nekāda vandālisma.

IN: Vai Tu būtu ar mieru atkal citu gadu braukt uz Annas Ziedares Vasaras vidusskolu?

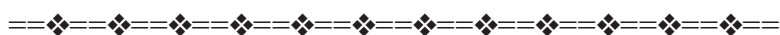
GL: Es varbūt nemaz negribu tagad braukt mājās atpakaļ, bet mani sieviņa gaida. Viņai arī te ļoti patīk, jo daba šeit mazliet atgādina viņas mājas.

IN: Ko Tu vēlētos teikt, novēlēt?

GL: Es vēlētos teikt ļoti daudz ko, bet parasti laiks to neatļauj, bet es varu gan tikai uz pozitīvām lietām no visa šī ceļojuma atsaukties. Es varu mudināt cilvēkus, lai brauc uz Austrāliju. Lai ne tikai apciemo, bet arī apmeklē šo bagāto kultūru, ko jūs paši te esat uzturējuši. Un ne tikai kultūru, bet arī no garīgās puses – vienkārši to pazemīgo un to vienkāršo ticības dzīves stilu, kas ir drusku citādāks no mūsu lielo pilsētu sastrēguma.

Šeit var izjust to otro pusi – viss drusku vieglāk, nav tā steiga, nav tāds saspringums, un es domāju, ka ticībai arī tas ir vajadzīgs. Reizēm mēs to nenovērtējam, līdz esam paši piedzīvojuši. It sevišķi *Dzintaros*, kad tu no rītiem vari aiziet uz to baznīcu brīvā dabā, pasēdēt, paskatīties un tad pie karoga noskaitīt skaistu lūgšanu, jo tas nāk no sirds. Tajā brīdī tu esi izjutis, ka tiešām tev nekāda steiga nebūtu; laikā iet pulciņi, mēģinājumi; tā diena vienkārši plūst kā upe lēnā garā. Es domāju, ka tā ir viena no tām lietām, ko es liktu visiem cilvēkiem, kas brauc uz Austrāliju, novērtēt un izbaudīt.

Vēlējums no manis, kā LELBA priekšnieka šobrīd: veicināsim kopību, veicināsim uzticību, veicināsim arī Dieva mīlestību, ko viņš ir izrādījis caur visiem šiem gadiem mums kā baznīcai un arī kā cilvēkiem, un lai tas būtu tiešām tāds vēl stingrāks un bagātāks pamats nākotnē. Ar to mums vajadzētu vairāk un vairāk tuvināties viens otram; es domāju, ka mēs to varam panākt ar Dieva palīgu, ar lūgšanām un ar labiem darbiem. No manas puses man prieks par mācītāju Daini, man prieks par katru no amata brāļiem, ar ko es šeit esmu saticies, un redzēt, ka viņu sirdīs ir degsme un viņu sirdīs ir vēlēšanās šo paturēt!

Mūsu Tēvs

*Mūsu Tēvs debesīs, tā to teicam
Mēs, kad zemojamies lūgšanā,
Un kā bērni klausīt savam tēvam
solāmieš, kad esam dievnamā.*

*Drīzi Tēvam solījumus dotos
Līdz ar svētku drēbēm noliekam;
Vārdus, daudzreiz tik ar lūpām teiktos,
Dienas steigā ātri aizmirstam.*

*Mēs, kā daudzi bērni šinīs laikos,
Tēvu meklējam, kad briesmas draud;
Viņš nav vajadzīgs mums mūsu priekos,
Tikai cietējam, kas sāpēs raud.*

*Bieži mani viena doma baida –
Vai Dievs ilgi ļaus tā dzīvot mums?
Varbūt asa rīkste mūs jau gaida...
Var nākt negaidot liels pārsteigums!*

Anna Cinkus (Annīte)

No dzejoļu krājuma „Atmiņas un Vērojumi.”

**Annīte – Anna Švalbe, dzimusi Cinkus 1919. gada 15. aprīlī;
šogad viņai būs 95 gadi!**

Annītes (kā šeit ciemā viņu mīli sauc) dzejoļu krājumā *Atmiņas un vērojumi* ir šur un tur arī ielikusi savus mākslas darbiņus – zīmējumus. Interesanti, ka visos zīmējumos ir ziedi/ziediņi. Mācītājs Dainis aicināja Annu Švalbi uz sarunu.

Mācītājs Dainis: *Cik gadu vecumā iemācījāties lasīt un rakstīt?*

Annīte: Es nezinu, es biju jauna. Nezinu, kā bija ar to rakstīšanu, bet es agri varēju lasīt. Bija jālasa skolā skaļi, bet man bija kauns; es no savas balss baidījos. Man bija laba atmiņa, es izlasīju un varēju atstāstīt.

Man mammīte nomira, kad man bija viens gadiņš, un pamāte bija diezgan slikta, man nemaz negribas atcerēties. Es esmu pateicīga Dievam, ka es esmu tik stipra.

Mācītājs Dainis: *Tas ir apbrīnojami, ka Jūs savā vecumā tik izteiksmīgi ļoti skaiti deklamējiet dzejas un pat ļoti garas dzejas rindas. Kā Jums radās vēlēšanās sākt rakstīt dzeju?*

Annīte: Es deklamēju dzeju jau no agras bērnības; man ir laba atmiņa. Man vēl nebija 20 gadu, kad es sāku rakstīt dzejoļus, bet man bija kauns; bija tāda mazvērtības sajūta, jo pamāte vienmēr sacīja: *Tu nekas nebūsi, Tu neko nevari...* Es rakstīju dzejoļus, bet man bija kauns rādīt. Tad es domāju, ka es iemācīšos kādu amatu, un tad es varēšu kaut ko sākt...

Ar tām dzejām bija tā: dzīve bija citādāka – Vācijas laiks un tie grūtie gadi... nebija laiks kaut ko darīt ar dzeju. Un tad, kad bērni bija izauguši, un mana dzīve bija mierīga, tad es varēju dzejot. Mans dēls bija tas, kas mani skubināja; viņš teica: *Mammīt, raksti, raksti!* Viņš bija tas, kas iedvesa man to drosmi, un es sāku rakstīt. Uzrakstīt stāstu ir vieglāk nekā dzeju. Un tāpat arī ar gleznošanu.

Mācītājs Dainis: *Kad Jūs sākāt gleznot?*

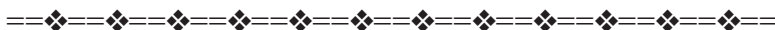
Annīte: Kad bērni izauga, tad es sāku pēc 50 gadu vecumā arī gleznot. Sākumā es sāku taisīt no koku mizām gleznas, un izstādēs daudz tādus darbus pārdevu. Dēls teica: *Bet, mammīt, Tu vari arī ar eļļas krāsām!* Un es sāku gleznot ar eļļas krāsām.

Mācītājs Dainis: *Kas ir Jūsu mīļākais, sirdij tuvākais rakstnieks, dzejnieks?*

Annīte: Man daudz patīk. Piemēram, Leonīds Breiķšs patīk. Man patīk tādi dzejoļi, kuros ir jēga. Man patīk kā Kārlis Jēkabsons ceļojumus apraksta, man patīk lasīt par vēsturi un cilvēku biogrāfijas; politika man nepatīk. Es ņemu grāmatas no bibliotēkas un lasu gan latviešu, gan angļu valodā un lasu daudz. Bet kad man uznāk vēlēšanās uzrakstīt dzeju, tad lasīšanu pārtraucu. Lai uzrakstītu labu domu un atrastu pareizos vārdus, tas prasa ilgu laiku.

Mācītājs Dainis: *Vai ir doma visus dzejoļus sakārtot un izdot vienā grāmatā?*

Annīte: Man jau ir divi dzejoļu krājumi, un būs trešais; to liek kopā mans dēls. Jā, būtu jau labi visu vienā grāmatā salikt, bet tas atkal prasa lielu darbu.

PLKV. KALPAKA PIEMIŅAI VELTĪTS DIEVKALPOJUMS

Svētdien, **8. martā**, Sv. Krusta baznīcā notika Korporāciju kopas Melburnā, Studenšu korporāciju kopas Melburnā un Melburnas Latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojums veltīts plkv. Oskara Kalpaka un Studentu rotas piemiņai.

Saulainā rītā Sv. Krusta baznīcā pulcējās draudzes locekļi, viesi un korporāciju locekļi. Atskanot ērģeļu skaņām, mācītāja Daiņa Markovska vadībā K!KM! oldermanis sel! fil! Markus Dragūns ienesa baznīcā ka-

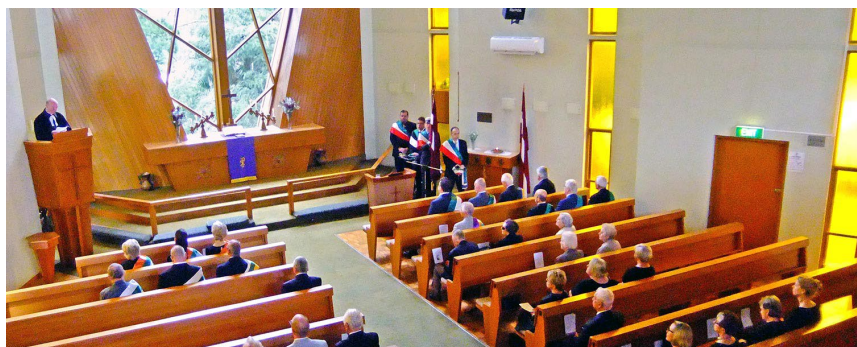

FOTO Ilze Nāgela

rogu, viņam sekoja Korporācijas kopu Melburnā locekļi un S!K!K!M! prezidijs – korp. Dzintras pārstāves.

Karognesējs un karoga goda sardze – K!K!M! seniors sel! fil! Juris Drēziņš, ar karogu K!KM! oldermanis sel! fil! Markus Dragūns, lettgalia! fil! Ronalds Freiverts un sel! fil! Roberts Birze – ieņēma vietu labajā pusē altārim, kur atradās visu dievkalpojuma laiku.

Mācītājs Dainis savas svētrunas sākumā citēja vēsturnieka Ulda Ģērmaņa vārdus: „Tauta, kurai ir savi varoņi, un kura tos neaizmirst, nav salaužama.“

Mācītājs atgādināja, ka šajā dievkalpojumā: „...pieminam vienu no latviešu tautas varoņiem – pulkvedi Oskaru Kalpaku, kura vārds ar zelta burtiem ir ierakstīts Latvijas tautas vēsturē un daudzu daudzu sirdīs. Oskars Kalpaks dzimis Zvaigznes dienā, 6. janvārī, vienkāršā ģimenē, un savos 37 dzīves gados spēja piepildīt šo savu lielo dzīves uzdevumu – būt īstajā laikā un vietā, kļūstot par latviešu tautas varonības simbolu,“ – turpināja mācītājs, atgādinot pulkveža O. Kalpaka dzīvesstāstu, uzsverot viņa cilvēcīgās un labās rakstura īpašības, pašizliedzību, godīgumu, mūzikas mīlestību u.c., un nolasīja pulkvežleitnanta Viktora Dāles atmiņas: „Ārēji pulkvedis Oskars Kalpaks atgādināja sevišķi stipru un norūdītu cilvēku, kas paradis panest visus karavīra grūtumus. [...] Viņa stāvs bija kareivisks, gaita taisna, kustības noteiktas, lēnas, bez liekiem žestiem; viņš bija vienkāršs un labsirdīgs.“

Atceroties to dienu vēsturisko notikumus, kāds sacījis: „Cik daudzi šodien ir tādi kā Oskars Kalpaks? Maz, varbūt pat neviens. Cik daudzi bija tādi kā Oskars Kalpaks? Daudzi, bet ne visi.“

Mācītājs Dainis Markovskis savā svētrunā nolasīja arī fragmentus no Andreja Upīša Skrīveru vidusskolas 8.b klases skolnieces A. Burkas pirms gada rakstītā sacerējuma *Ko mums šodien teiktu Oskars Kalpaks?*: „Kā rodas cilvēki – leģendas? Ļoti vienkārši un reizē sarežģīti. Viņi ar visu sirdi un dvēseli mīlējuši savu zemi, pašizliedzīgi darot to, kas Dzimtenei vēsturiskajos brīžos visvairāk ir vajadzīgs. Un šī spēja Tēvzemes mīlestību nostādīt pāri savam personīgajam komfortam visos laikos ir izpelnījusies cieņu – vienīgo atzinību, kas nav pērkama ne par kādu naudu. [...] Tikai 37 gadus ilgs mūžs... Un nu jau 96 gadus O. Kalpaka vārds mums simbolizē drosmi, prasmī un milzīgu vēlēšanos, pārvarot visas grūtības, sasniegt to, kas iecerēts, ticībā sēts. Jā, tas ir vispārzināms un neapstrīdams fakts, ka toreiz jaunā valsts dzima un veidojās ļoti grūtos apstākļos, bet vai šodien mums ir viegli? [...] Ir vieglāk neiet, nedarīt, aizbēgt, sameklēt siltu paspārni ar domu: „Ko nu es?... mūsu ir tik maz...“ Kalpakam tas liktos cilvēka necienīgi – latvieša necienīgi. Viņa drosme, uzņēmība un milzīgā ticība spējai pārvarēt visas grūtības aicina sasniegt to, ko esam iecerējuši katrs atsevišķi un visa valsts kopā. Jā, mēs katrs esam tikai mazs smilšu graudiņš pasaules okeānā, bet tieši šie neskaitāmie mazie dzintarinie graudiņi veido un saglabā zemi, ko sauc par Latviju.“

Pēc svētrunas sekoja lūgšana un dievkalpojuma beigu liturģija, pēc kuras, ērģelniekam Braienam Koplelam (Brian Copple) emocionāli pavadot *Finlandia* melodijā, tika nodziedāta *Ved mani, Dievs*; visiem labi pazīstama un katram ar savām īpašām atmiņām saistīta.

Ērģelnieka varenajam akordam atskanot, visi, kājās piecēlušies un uz Latvijas valsts karogu vērstiem skatieniem, vienojās lūgšanā, dziedot Latvijas Valsts himnu – *Dievs, svētī Latviju!*

Daudzās acis mirdzēja aizkustinājuma asaras. Klusumā, mācītājam pa priekšu ejot un Korporācijas kopas Melburnā pārstāvjiem un S!K!K!M! prezidijam korp. Dzintras pārstāvēm sekojot, no baznīcas tika iznests karogs.

Pēc neliela brīža visi pulcējās baznīcas zālē, lai pabūtu brīdi kopā draudzīgās sarunās, baudot uzkodas un atspirdzinājumus.

IN

DRAUDZES DARBINIEKI – OFFICE BEARERS

Draudzes pasta adrese / Postal address for correspondence:

8 Melaleuca Avenue, Templestowe Lower, Vic 3107

Svētā Krusta baznīca / Holy Cross Church

40 Warrigal Rd. Surrey Hills. Vic. 3127

Draudzes mājas lapa / Our website (*in Latvian and English*)

www.svetakrustadraudze.org.au

Draudzes valde – Management Committee		
Draudzes mācītājs / Pastor Māc. Dainis Markovskis	7B Chester Street, Surrey Hills. VIC 3127 e-pasts: <i>dainis.marko@gmail.com</i>	Tel. 9890 5797 Mob. 0438 887 625
Draudzes pagaidu priekšnieks / Chairman Kārlis Kasparsons	8 Melaleuca Ave., Templestowe Lower, VIC 3107 e-pasts: <i>kkaspars@bigpond.net.au</i>	Tel. 9850 1248 Mob. 0411 119 848
Draudzes kasieris Treasurer Andris Atvars	4 Spencer Drive, Carrum Downs, VIC 3201 e-pasts: <i>andrisat@bigpond.com</i>	Tel. 9782 9063 Mob. 0404 055 476
Valdes sekretārs Secretary Jānis Kārklīšs	21 Highclere Ave., Mt Waverley, VIC 3149 e-pasts: <i>mjk51688@bigpond.com</i>	Tel. 9802 1738 Mob. 0413 544 135
Sabiedrības Sekretārs Association Secretary Jānis Daliņš	3/70 Wattle Valley Road, Canterbury, VIC 3126 e-pasts: <i>dalins@optusnet.com.au</i>	Tel. 9830 2619 Mob. 0423 724 309
Raksti un publikācijas Publications Kristīne Saulīte	PO Box 390, Canterbury, VIC 3126 e-pasts: <i>saulitis.kristine@gmail.com</i>	Tel. 9830 0101
Biedrzinis / Registrar Pēteris Saulītis	PO Box 390, Canterbury, VIC 3126 e-pasts: <i>psaulitis@hotmail.com</i>	Tel. 9830 0101
Dāmu kopas pārstāve Ladies Auxilliary Ģinta Pindard	17 Bruce Street, Mt. Waverley, VIC 3149	Tel. 9807 1904
Draudzes nākotnes projekts Future Planning Eduards Lēmanis	1 Eustace Street, Blackburn, VIC 3130 e-pasts: <i>belmanis@bigpond.com</i>	Tel. 9877 9403 Mob. 0404 856 511
Draudzes vecākie – Church Elders		
Mārtiņš Biršs	214 Jasper Road, Bentleigh, VIC 3204 e-pasts: <i>martinbirss@live.com</i>	Tel. 9563 9685 Mob. 0407 685 006
Dagmāra Stils	4 Gilbert Court, Mt. Waverley. VIC 3149 e-pasts: <i>dstils@netbay.com.au</i>	Tel. 9807 5924

DIEVKALPOJUMU KALENDĀRS

2015. g. aprīlim, maijam, jūnijam

APRĪLĪ

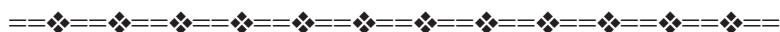
3. aprīlī plkst. 10.00 LIELĀS PIEKTDIENAS DIEVKALPOJUMS 3. aprīlī plkst. 14.00 LIELĀS PIEKTDIENAS DIEVKALPOJUMS Sv. Mateja baznīca Futskrejā
5. aprīlī plkst. 6.30 KRISTUS AUGŠĀMCELŠANĀS DIEVKALPOJUMS 5. aprīlī plkst. 9.00 KRISTUS AUGŠĀMCELŠANĀS DIEVKALPOJUMS (angļu valodā) 5. aprīlī plkst. 14.00 KRISTUS AUGŠĀMCELŠANĀS DIEVKALPOJUMS Latviešu ciemā
12. aprīlī plkst. 10.00 dievkalpojums
19. aprīlī plkst. 10.00 dievkalpojums 19. aprīlī plkst. 14.00 dievkalpojums Latviešu ciemā
26. aprīlī dievkalpojums nenotiks!!! 26. aprīlī plkst. 11.00 DRAUDZES DĀRZA SVĒTKI Latviešu ciemā

MAIJĀ

3. maijā plkst. 10.00 dievkalpojums 3. maijā plkst. 14.00 dievkalpojums Latviešu ciemā
10. maijā plkst. 10.00 Mātes – Ģimenes dienas dievkalpojums
17. maijā plkst. 10.00. dievkalpojums 17. maijā plkst. 14.00. dievkalpojums Latviešu ciemā
24. maijā plkst. 10.00 Vasarsvētku – Svētā Gara dievkalpojums
31. maijā plkst. 10.00 Trīsvienības dienas dievkalpojums Piedalīsies viesis – mācītājs no Sidnejas Kolvins Makfersons (svētruna angļu valodā)

JŪNIJĀ

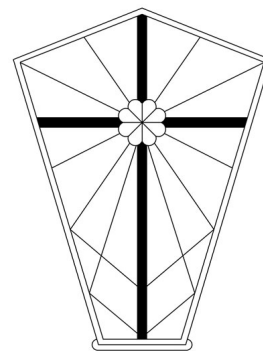
7. jūnijā plkst. 10.00 dievkalpojums 7. jūnijā plkst. 14.00 dievkalpojums Latviešu ciemā
14. jūnijā plkst. 14.00 EKUMĒNISKAIS AIZVESTO PIEMIŅAS DIEVKALPOJUMS (angļu valodā)
21. jūnijā plkst. 10.00 dievkalpojums 21. jūnijā plkst. 14.00 dievkalpojums Latviešu ciemā
28. jūnijā plkst. 10.00. dievkalpojums

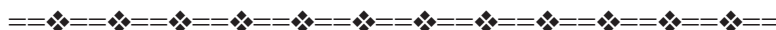
DRAUDZES VALDE

FOTO Andris Atvars

No kreisās: Mārtiņš Biršs, Jānis Kārklis, Kārlis Kasparsons, Ģinta Pindarda, mācītājs Dainis Markovskis, Andris Atvars, Kristīne Saulīte, Pēteris Saulītis. Trūkst Jānis Daliņš.

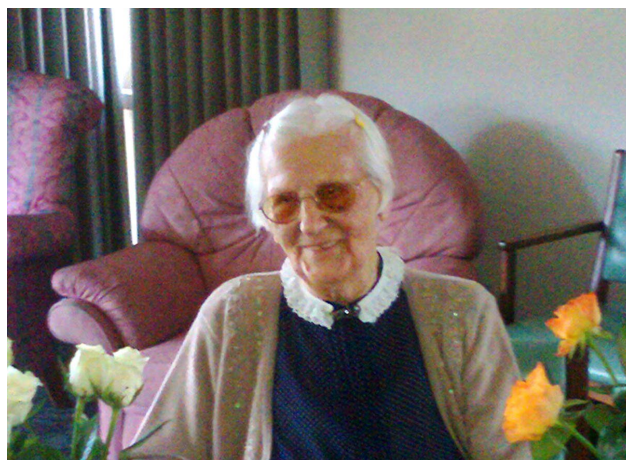
MŪSU JUBILĀRI

Lūcija Zaķīte – 104

Lūcija Zaķīte ir dzimusi **1911. gada 19. martā Aucē**, Latvijā. Viņa jau daudzus gadus dzīvo austrāliešu aprūpes namā. Šogad nebija lielas svinības; viesi – tikai meita un daži tuvākie draugi, kā arī mācītājs Dainis.

Kā parasti šajā aprūpes namā notiek jubilejās, Lielajā ēdamzālē visi sveica jubilāri ar kopīgi nodziedātu apsveikuma dziesmu, un tad tika sagriezta lielā torte. Visi pakavējās sarunās pie kafijas/tējas galda.

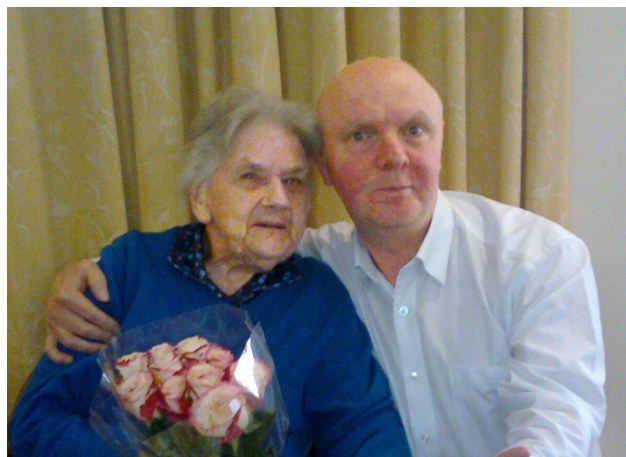
Jubilāre Lūcija Zaķīte.

Mirdza Kraukle – 102

Pirmdien, 16. martā Mirdza Kraukle nosvinēja savu 102. dzimšanas dienu. Viņa dzimusi **Rīgā, 1913. gada 16. martā.**

Mācītājs Dainis ar jubilāri Mirdzu Kraukli.

Dārza svētki visai ģimenei

Svētdien, 26. aprīlī plkst. 11.00.

Latviešu CIEMĀ, 60 Fraser Crescent, Wantirna South

* BBQ pusdienas * Tortes * Kafija * Vīns/alus *
* Mūzika * Spēles * Loterija *

Gaidīsim jūs kuplā skaitā baudīt skaisto rudens gadalaiku Ciemā!

SATURA RĀDĪTĀJS

Māc. Dainis	„Šis ir Mans mīļais Dēls, pie kura Man labs prāts;...”	1.
Kārlis Kasparsons	Veicināt valdes komunikāciju ar draudzi	2.
Kārlis Kasparsons	Improving communication with our congregation	3.
***	Informācija!	3.
***	Pārmaiņas draudzes dzīvē	4.
***	Baznīcas un pagalma tīrīšanas dežūras	4.
***	Draudzes nodevas un ziedojumi / Dues and donations	5.
***	Dievkalpojumu dežūras	6.
Māc. Dainis	Draudzes garīgā aprūpe.	7.
***	Vēstis	7.
Eva Brennere	Prāvests Gunārs Lazdiņš no ASV Melburnā	8.
Ilze Nāgela	Saruna ar prāvestu Gunāru Lazdiņu (ASV)	8., 9., 10.
Anna Cinkus (Annīte)	„Mūsu Tēvs“	11.
***	Annīte – Anna Švalbe	11.
IN	Plkv. Kalpaka piemiņai veltīts dievkalpojums	12.
***	Draudzes darbinieki – Office bearers	13.
***	Dievkalpojumu kalendārs	14.
***	Draudzes valde	15.
***	Mūsu jubilāri	15.
***	Kontakti	15.
***	Satura rādītājs	16.